

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. ve věci

žalobkyně: V. P., narozená dne „X“,
bytem „X“

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí,
se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2016, č. j. MPSV-2016/261176-916, o přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala přezkoumání zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 8. 12. 2016, č. j. MPSV-2016/261176-916, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště Žatec, ze dne 1. 7. 2015, č. j. 172774/15/LN, jímž byl žalobkyni přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1. 4. 2015 trvale, a rozhodnutí správního orgánu bylo potvrzeno.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně uvedla, že se závěrem odvolacího orgánu nesouhlasí, neboť posouzení jejího zdravotního stavu nebylo provedeno v souladu se zákonem č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění účinném do 31. 12. 2016 (dále jen „zákon o sociálních službách“), dále zákonem č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o poskytování dávek“), a s vyhláškou č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen „vyhláška“). Žalobkyně poukázala na skutečnost, že se z jednání ohledně posouzení jejího zdravotního stavu řádně a včas omluvila, a to ze zdravotních důvodů. Žalobkyně detailně popsala průběh správního řízení a zdůraznila, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, neboť je založeno na posudku posudkové komise, která nepřihlédla k závěrům lékařských zpráv (MUDr. J. P. ze dne 19. 6. 2015 a 21. 6. 2015, MUDr. J. K. ze dne 15. 3. 2016 a MUDr. S. M. A. ze dne 8. 4. 2016), a zařadila ji jako osobu se středně těžkým zdravotním postižením, ačkoliv minimálně dvě lékařské zprávy mají ve svém závěru uvedené těžké postižení. Žalobkyně dále namítala, že se posudková komise nezabývala jejím věkem a dopadem jejího zdravotního postižení k její pohyblivosti.

3. Žalobkyně se dále pozastavila nad tím, že členem posudkové komise, která se sešla k posouzení jejího zdravotního stavu dne 27. 7. 2016, nebyl plicní lékař, ačkoliv její základní onemocnění je bronchiální astma. K tomu žalobkyně doplnila, že astma bylo i důvodem, proč jí byl v roce 1987 přiznán invalidní důchod 3. stupně a od roku 1989 průkaz OZP II. stupně ZTP. Žalobkyně poukázala na skutečnost, že při vypracování posudku byla její diagnostika nedostatečná. U onemocnění - vertebrogenní alogický syndrom polytopní s insuficiencí axiálního skeletu – chybí podle žalobkyně údaj: „s těžkou insuficiencí C + Th páteře“, u onemocnění - polyarthrosa, stav po TEP obou kolenních kloubů – chybí podle žalobkyně údaj: „vert C TH AS sy s těžkou statickoéodynamickou insuf. 3 úseku páteře“ a u onemocnění – chronická obstrukční plicní nemoc s astmatem na kortikoidní léčbě – chybí podle žalobkyně údaj: „jedná se o těžké postižení, vzhledem k častým záchvatům dušnosti neočekáváme zlepšení“, jak dokládají lékařské zprávy MUDr. J. P. ze dne 19. 6. 2015 a 21. 6. 2015 a MUDr. S. M. A. ze dne 8. 4. 2016. Žalobkyně trvá na tom, že závěry posudkové komise na straně 5 posudku neakceptují závěry jejího dlouholetého ošetřujícího lékaře MUDr. S. M. A., neboť v posudku je uvedeno, že z hlediska chronické obstrukční nemoci s astmatem nejde o pokročilé onemocnění, kombinovaná porucha ventilace je lehká, astmatické záchvaty se vyskytují čteněji v pylové sezóně, dekompenzace onemocnění lze zvládnout úpravou léčby a z hlediska interního nejde o těžší omezení funkce než středně těžké.
4. Žalobkyně připomněla, že je schopná ujít jen krátkou vzdálenost, chodí pomocí dvou francouzských holí, při chůzi musí často odpočívat a udělat si přestávku. Žalobkyně poukázala na skutečnost, že má potíže s využíváním veřejné hromadné dopravy, a proto pro přepravu využívá osobní automobil, cítí se více unavena a v době záchvatu pohybově omezena. Žalobkyně uvedla, že trpí chronickými bolestmi páteře a obou kolenních kloubů. K tomu žalobkyně doplnila, že zimu 2016/2017 prožívala velice těžce, astma se jí zhoršilo a musela pobývat pouze doma.
5. Žalobkyně vyjádřila přesvědčení, že vzhledem k onemocnění plic spolu s onemocněním srdce, by se její zdravotní stav měl posuzovat dle přílohy č. 4, bod 1 písm. i) vyhlášky a onemocnění páteře by se mělo posuzovat podle přílohy č. 4, bod 2 písm. h) vyhlášky. Závěrem žalobkyně poukázala na skutečnost, že se její zdravotní stav postupně zhoršuje, přičemž onemocnění plic a páteře se u její osoby projevilo ještě před podáním žádosti o prodloužení platnosti průkazu OZP v dubnu 2015.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

6. Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu. Žalovaný je toho názoru, že předmětné řízení bylo provedeno v souladu se zákonem o poskytování dávek i se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). K tomu žalovaný doplnil, že ve věci bylo odvolacím orgánem rozhodováno dvakrát, neboť původně vydané rozhodnutí bylo zrušeno a vráceno z důvodu neúplného podkladu. Žalovaný poukázal na skutečnost, že posudková komise nemá povinnost zvát posuzovanou osobu k jednání, pokud je zjištěno, že podkladová dokumentace je dostatečná a objektivní. Žalovaný připomněl, že žalobkyně svou přítomnost v průběhu správního řízení nenavrhla a ze záznamu telefonického hovoru ze dne 6. 12. 2016 svou přítomnost při jednání posudkové komise radikálně odmítla. Žalovaný nepochybuje o odbornosti posudkových lékařů a domnívá se, že posudková komise postupovala v souladu s posudkovými kritérii, na základě objektivní podkladové dokumentace a zdravotním stavem žalobkyně se zabývala komplexně, jak podle žalovaného vyplývá z posudkového hodnocení posudkové komise. Žalovaný k podkladové dokumentaci dále doplnil, že komise se vyjádřila i k pohybovým a orientačním schopnostem žalobkyně.

Replika žalobkyně k vyjádření žalovaného

7. Žalobkyně v reakci na vyjádření žalovaného uvedla, že posudková komise vyhodnotila její zdravotní postižení jako středně těžké, ačkoliv doložila lékařské zprávy, ve kterých je její zdravotní postižení hodnoceno jako těžké. Žalobkyně trvá na tom, že byla po zdravotní stránce chybně ohodnocena. K tomu žalobkyně doplnila, že o průkaz ZTP žádala z důvodu svého věku i zdravotního postižení. Žalobkyně připomněla, že jí průkaz ZTP byl přiznán již v minulosti a od té doby se její zdravotní stav nezlepšil. Naopak se s věkem přidaly k jejímu zdravotnímu postižení další nemoci, které jí brání v pohybu a samostatnosti.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě rozhodl soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem výslovně vyjádřila svůj souhlas a žalovaný se po řádném poučení soudu, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k této otázce nevyjádřil.
9. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle ust. § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
10. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

11. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně podala dne 20. 4. 2015 na Úřadu práce České republiky, krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště Žatec, žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením.
12. Soud dále z obsahu předloženého správního spisu zjistil, že před vydáním napadeného rozhodnutí bylo ve věci již rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 24. 3. 2016, č. j. MPSV-2016/52045-916 na základě posudku posudkové komise ze dne 25. 2. 2016 rozhodnuto o zamítnutí odvolání žalobkyně a rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště Žatec, ze dne 1. 7. 2015 bylo potvrzeno. Žalobkyně s vydaným rozhodnutím odvolacího orgánu nesouhlasila, a proto dne 18. 4. 2016 podala žádost o přezkumné řízení v předmětné věci. První rozhodnutí odvolacího orgánu v předmětné věci bylo Ministryní práce a sociálních věcí rozhodnutím ze dne 27. 7. 2016, č. j. MPSV-2016/79871-91/51 zrušeno a věc byla odvolacímu orgánu vrácena k novému projednání. Odvolací orgán si vyžádal nové posouzení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely odvolacího řízení.
13. Žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě odborného posudku posudkové komise ze dne 16. 11. 2016, která je v těchto věcech dle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o organizaci“), povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato komise pro účely odvolacího správního řízení nově posoudila celkový stav žalobkyně a zaujala posudkový závěr o jejím zdravotním stavu ve smyslu přílohy č. 4 vyhlášky. Posudková komise žalobkyni k jednání pozvala, avšak žalobkyně se z jednání komise telefonicky omluvila ze zdravotních důvodů. Posudková komise měla k dispozici posudkový spis Okresní správy sociálního zabezpečení Louny, spis odvolacího orgánu (žalované), zdravotní dokumentaci praktické ošetřující lékařky MUDr. I. K., spisovou dokumentaci PK MPSV č. j. 2015/1294-UL. Posudková komise měla k dispozici také lékařské nálezy, na které odkazovala žalobkyně, tj. lékařské nálezy MUDr. J. P. ze dne 19. 6. 2015 a 21. 6. 2015, MUDr. J. K. ze dne 15. 3. 2016 a MUDr. S. M. A. ze dne 8. 4. 2016. Posudková komise dospěla k závěru, že předchozí závěr posudkového lékaře MUDr. J. U. Okresní správy sociálního zabezpečení Louny ze dne 12. 5. 2015 je zcela správný. Posudková komise shodně jako posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Louny dospěl k závěru, že žalobkyně je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu ust. § 34 odst. 1 zákona o poskytování dávek, a že v jejím případě jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 vyhlášky.
14. Podle ust. § 34 odst. 1 zákona o poskytování dávek má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.
15. Dle odst. 2 téhož ustanovení má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.

16. Dle odst. 3 téhož ustanovení má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.
17. Podle přílohy č. 4 odst. 1 písm. g) vyhlášky lze za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace považovat tyto zdravotní stavy: postižení páteře s často recidivujícími projevy nervosvalového dráždění a poruchou svalového korzetu nebo se ztuhnutím dvou úseků páteře.
18. Soud se zabýval vznesenou námitkou žalobkyně, jež spočívala v porušení zákona o sociálních službách a vyhlášky, včetně přílohy č. 4, neboť žalobou napadené rozhodnutí bylo podle žalobkyně vydáno po nesprávném posouzení jejího zdravotního stavu.
19. Soud předně uvádí, že posouzení nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením se řídí zákonem o poskytování dávek, ze kterého žalovaný při posuzování žádosti žalobkyně správně vycházel.
20. Jak soud zjistil z obsahu správního spisu, posudková komise zhodnotila zdravotní stav žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů, přičemž z protokolu o jednání komise je patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici, a že mezi nimi byly mj. i žalobkyní zmiňované lékařské zprávy MUDr. J. P. ze dne 19. 6. 2015 a 21. 6. 2015, MUDr. J. K. ze dne 15. 3. 2016 a MUDr. S. M. A. ze dne 8. 4. 2016. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Louny, pak posudková komise dospěla k závěru, že žalobkyně je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu ust. § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek, není osobou se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením nebo s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu ust. § 34 odst. 3, 4 zákona o poskytování dávek, a že v jejím případě jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 vyhlášky, přičemž v jejím případě nejde o zdravotní stav uvedený v příloze č. 4 odst. 2, 3 vyhlášky, ani o zdravotní stav, který svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v příloze č. 4 odst. 2, 3 vyhlášky.
21. Vzhledem ke skutečnosti, že posudková komise měla k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci žalobkyně, včetně jí uváděných lékařských nálezů, přičemž zdravotní stav žalobkyně posudková komise posoudila v intencích vyhlášky k provedení zákona o poskytování dávek, považuje soud námitku žalobkyně o nesprávném vyhodnocení jejího zdravotního stavu posudkovou komisí a potažmo i žalovanou stranou za nedůvodnou. Posudková komise se zabývala zdravotním stavem žalobkyně komplexně, členem komise byl i odborník v oboru ortopedie. Žalobkyně byla shledána osobou, která je přes svůj Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem, kdy má problémy s chůzí okolo překážek a na nerovném terénu. Soud se přitom shoduje se žalovaným, že tento stav odpovídá „toliko“ středně těžkému funkčnímu postižení pohyblivosti, u něhož vzniká nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“.

22. K námitce žalobkyně, že nebyla přítomna jednání posudkové komise, soud uvádí, že v zákoně o organizaci je upraveno složení a usnášení posudkové komise, pravomoc předsedy posudkové komise a přítomnost třetích osob při jednání posudkové komise, přičemž v právních předpisech není výslovně uvedeno, že jednání komise při posouzení nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením má být posuzovaná osoba přítomna, jako tomu je např. v zákoně č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v němž je upraven postup ohledně přiznání příspěvku na péči.
23. Vzhledem ke skutečnosti, že v právních předpisech České republiky není nikde výslovně uvedeno, že jednání komise při posouzení nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením musí být posuzovaná osoba přítomna, je v kompetenci předsedy posudkové komise posuzovanou osobu k jednání nepozvat. Uvedené platí za předpokladu, že posudková komise má k dispozici dostatečné množství podkladů, na jejichž základě lze vyhotovit posudek, aby došlo k naplnění podmínky uvedené v ust. § 3 správního řádu, a za situace, kdy posuzovaná osoba o účast při jednání posudkové komise výslovně nepožádá.
24. V předmětném případě soud nepřehlédl, že žalobkyně pozvána k jednání posudkové komise byla, avšak telefonicky se z jednání posudkové komise omluvila ze zdravotních důvodů. Žalobkyně tak dala výslovně najevo, že u jednání komise nechce být přítomna. Na tomto místě soud podotýká, že posudková komise vzala v úvahu i lékařské nálezy, na které žalobkyně v podáních opakovaně odkazovala. Soud neshledal v postupu komise žádné pochybení, pokud jednala v nepřítomnosti žalobkyně, neboť měla dostatek podkladů pro objektivní zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně a přijmutí patřičných posudkových závěrů. S ohledem na uvedené považuje soud námitku žalobkyně za naprosto nedůvodnou.
25. Žalobkyně dále namítala, že posudková komise nepřihlédla k jejímu věku, dopadu jejího zdravotního postižení k její pohyblivosti a k lékařským nálezům MUDr. J. P. ze dne 19. 6. 2015 a 21. 6. 2015, MUDr. J. K. ze dne 15. 3. 2016 a MUDr. S. M. A. ze dne 8. 4. 2016.
26. K této námitce žalobkyně soud opakovaně konstatuje, že z posudkové dokumentace je patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici, přičemž mezi nimi byly mimo jiné i žalobkyní zmiňované lékařské nálezy MUDr. J. P. ze dne 19. 6. 2015 a 21. 6. 2015, MUDr. J. K. ze dne 15. 3. 2016 a MUDr. S. M. A. ze dne 8. 4. 2016. V lékařských nálezech a veškeré zdravotní dokumentaci je uvedeno, že žalobkyně je ročník 1934, čehož si byly vědomi i posudkoví lékaři posudkové komise, neboť datum narození žalobkyně je uvedeno i v samotném posudku ze dne 16. 11. 2016. Vzhledem k tomu, že pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně je nezbytné zjistit její zdravotní stav ke dni rozhodnutí žalovaného, tj. ke dni 8. 12. 2016, bylo k předloženým lékařským zprávám posudkovou komisí v předmětném řízení přihlíženo, neboť tyto byly z předešlého roku nebo z předchozích měsíců téhož roku (lékařské zprávy MUDr. J. P. ze dne 19. 6. 2015 a 21. 6. 2015, MUDr. J. K. ze dne 15. 3. 2016 a MUDr. S. M. A. ze dne 8. 4. 2016). Tyto zprávy jsou v samotném posudku posudkové komise jmenovitě uvedeny mezi podklady, ze kterých posudková komise při své vyhodnocení zdravotního stavu žalobkyně vycházela a

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

mezi podklady, které žalobkyně přiložila k podanému odvolání, a soud tak nemá pochybnosti o tom, že by k nim za těchto okolností posudková komise nepřihlížela.

27. Tvzení žalobkyně, že posudková komise nevycházela z citovaných lékařských zpráv, se nezakládá na pravdě. Vzhledem k výše uvedenému považuje soud námitku žalobkyně za nedůvodnou.
28. Namítala-li žalobkyně, že v posudkové komisi nebyl přítomen plicní lékař, ačkoliv jí byl udělen invalidní důchod 3. stupně, právě pro toto onemocnění, soud tuto výtku důvodnou neshledal. Složení posudkových komisí MPSV je dáno ust. § 16b odst. 1 zákona o organizaci, podle kterého posudkové komise jsou nejméně tříčlenné s tím, že předsedou posudkové komise může být jen lékař. Předseda posudkové komise a tajemník posudkové komise jsou vždy zaměstnanci zařazení k výkonu práce v ministerstvu; tajemník je členem posudkové komise. Dalšími členy posudkové komise jsou odborní lékaři jednotlivých klinických oborů. Toto ustanovení ani žádný jiný právní předpis nepředepisuje obsazení posudkové komise odborným lékařem toho kterého klinického oboru pro jednotlivá onemocnění. Z logiky věci však plyne, že posudková komise má být pro účely posouzení stupně závislosti obsazena tak, aby mohla řádně zhodnotit zdravotní stav posuzovaného (a případně provést vlastní vyšetření) na základě shromážděných podkladů ve smyslu ust. § 25 odst. 3 ve spojení s ust. § 28 zákona o sociálních službách ze všech zákonných posudkových hledisek.
29. V souzeném případě byla posudková komise v Ústí nad Labem složena také z odborného lékaře z oboru ortopedie. Vzhledem k tomu, že žalobkyně trpí onemocněním páteře (vertebrogení alogický syndrom polytopní s insuficiencí axiálního skeletu), kolenních kloubů (polyarthrosa) a osteoporosou, přičemž tato onemocnění se léčí pod dohledem odborných lékařů na ortopedii, jak ostatně sama žalobkyně ve své žalobě potvrzuje, a v předmětném případě se zkoumá pohyblivost žalobkyně, nelze dospět k závěru, že by posudková komise byla obsazena tak, aby nebyla schopná řádně vypracovat posudkové zhodnocení jejího zdravotního stavu pro účely odvolacího řízení. Z žádného právního předpisu neplyne právo posuzované osoby, aby byl v posudkové komisi přítomen také odborný lékař se specializací na onemocnění, podle kterého byl účastníkovi řízení přiznán invalidní důchod, a proto soud uzavírá, že považuje žalobkyní vznesenou námitku za nedůvodnou.
30. K namítanému neposouzení zdravotního stavu žalobkyně podle přílohy č. 4, bod 1 písm. i) vyhlášky, které upravuje omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace, a podle přílohy č. 4, bod 2 písm. h) vyhlášky, které upravuje omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace, soud uvádí, že je v posudku uvedeno, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav především z důvodu polymorbidity, přičemž významněji limitována je pohybovými potížemi, má degenerativní změny na páteři, kolenních kloubech, hlezenních kloubech a globální postižení páteře degenerativními změnami s omezením hybnosti všech úseků, ale bez neurologického deficitu, a právě z tohoto důvodu je zdravotní stav účastníků řízení posuzovaný předními odborníky z řad lékařů. Soud může pouze posoudit, zda žalobkyně onemocněním páteře, kolenních kloubů a osteoporosou trpí či nikoliv.
31. V předmětném případě je ze samotného tvrzení žalobkyně, jakožto i z předložených lékařských zpráv, patrné, že žalobkyně trpí onemocněním páteře, kolenních kloubů a osteoporosou, přičemž polyarthrosa kolenních kloubů je po TEP. Posouzení zdravotního Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

stavu žalobkyně tak nelze z pohledu soudu znedůvěřhodnit, neboť je nepochybné, že žalobkyně onemocnění páteře, kolenních kloubů a osteoporosou trpí. Posouzení závažnosti jejího onemocnění či doplnění diagnostikovaných onemocnění soudu nepřisluší. Opačná situace by nastala, pokud by žalobkyně onemocnění uvedeným v posudku netrpěla. V takovém případě by zde byla pochybnost o správném posouzení zdravotního stavu posuzované osoby. Nicméně v předmětném případě soud považuje za stěžejní, že sama žalobkyně připustila, že onemocnění páteře, kolenních kloubů a osteoporosou trpí a stav kolenních kloubů je po TEP.

32. Nicméně, jak soud podotkl výše, nemá lékařské vzdělání, a proto mohl pouze posoudit, zda žalobkyně trpí onemocnění páteře, kolenních kloubů a osteoporosou, což žalobkyně sama v podané žalobě tvrdila a doložila lékařskými zprávami, a proto soud vyhodnotil její podanou námitku za nedůvodnou.
33. Soud uzavírá, že po zhodnocení výše předestřených důkazů žalovaný zcela v souladu s právními předpisy dospěl k závěru, že posudková komise jednala v řádném složení, její posudek žalovaný legitimně vyhodnotil jako stěžejní důkazní prostředek v odvolacím řízení, neboť byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně (třebaže bez její osobní účasti) na základě předložené lékařské dokumentace, odborných lékařských nálezů a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Louny. Pokud posudková komise dospěla k závěru, že žalobkyně splňuje podmínky uvedené v ust. § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek a má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ a žalovaný z tohoto závěru vycházel, tak soud se s tímto vyhodnocením rovněž ztotožnil, neboť toto zjištění má náležitou oporu ve správním spise.
34. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není z pohledu uplatněných žalobních námitek důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
35. Současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první, odst. 2 s. ř. s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení ze zákona nepřisluší a ten je navíc ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem dne 30. srpna 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)